

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLO

10 3463-23

Dato: 11.03.2011
Vår ref.: 11-159 BKA/TAH/GH
Deres ref.: 10/3463

Høring - Forslag til gjennomføring av direktiv 2009/110/EF (endringer av e-pengedirektivet) i norsk rett

Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) viser til Finansdepartementets høringsbrev av 27. januar 2011 vedlagt et høringsnotat fra Finanstilsynet med forslag til lovendringer for gjennomføring av nytt e-pengedirektiv (direktiv 2009/110/EF) i norsk rett.

E-pengedirektivet som i utgangspunktet er et fullharmoniseringsdirektiv, skal være implementert i de enkelte EU-lands lovgiving innen 30. april 2011.

Finanstilsynet, med bistand fra Banklovkomisjonens sekretariat, foreslår i høringsnotatet at overordnede bestemmelser for å gjennomføre det nye e-pengedirektivet inntas i nytt kapittel 4c i finansieringsvirksomhetsloven mens de mer spesifikke materielle reglene om e-pengeforetak foreslås inntatt i en ny forskrift om e-pengeforetak.

FNO forstår det slik at det nye e-pengedirektivet må gjennomføres i norsk rett uavhengig av prosessen knyttet til Banklovkomisjonens arbeid med ny samlet finanslov og at ny e-pengeforetakslovgivning skal være på plass før ny samlelov blir vedtatt. Som følge av at lovforslagene er utarbeidet i samråd med Banklovkomisjonens sekretariat, anser vi det naturlig at de foreslåtte bestemmelser om e-pengevirksomhet i nytt kapittel 4c, videreføres av Banklovkomisjonen i sitt forslag til regler om e-pengeforetak i ny samlelov i den grad reglene om e-pengevirksomhet ikke dekkes av fellesregler for finansforetak.

Etter vår vurdering har Finanstilsynet gjort et fornuftig valg ved å plassere de sentrale bestemmelser som konsesjonskrav, virksomhetsområde og angivelse av hvilke øvrige lovebestemmelser som vil gjelde for e-pengeforetak i et nytt kapittel 4c i finansieringsvirksomhetsloven, mens de mer detaljerte, materielle bestemmelser inntas i forskrifter med hjemmel i utkastet § 4c-3 andre og tredje ledd. Denne lovtekniske tilnæringsmåten ble også valgt for regulering av betalingsforetak i

finansieringsvirksomhetsloven kapittel 4b ved gjennomføringen av betalingstjenestedirektivet (2007/64/EF).

Vi har for øvrig notert oss at forslag til utfyllende forskrifter vil bli sendt på ordinær høring.

Til de foreslåtte bestemmelsene har vi følgende kommentarer:

Til finansieringsvirksomhetsloven § 1-2:

Her foreslås det å oppheve syvende ledd. Vi kan ikke se at bestemmelsen har flere enn tre ledd. Vi antar at forslaget innebærer opphevelse av § 1-2 nr 7.

Til finansieringsvirksomhetsloven § 4c-1:

Ett av elementene i definisjonen av e-penger er at det skal være en "pengeverdi lagret på et elektronisk medium". Vi har vært i tvil om det etter gjeldende e-pengeforetakslov har vært et krav om at lagringen av (informasjonen om) pengeverdien skulle være på det elektroniske mediet som kunden får utlevert og som vi oppfatter som selve betalingsinstrumentet, eller om (informasjon om) e-pengeinnehaverens tilgodehavende for eksempel kunne lagres/reskontroføres på en datamaskin hos e-pengeforetaket. Blant annet ut fra formuleringer i forarbeidene til gjeldende e-pengeforetakslov kunne man tro at definisjonen forutsetter lagring på selve instrumentet. Se for eksempel Ot prp nr 92 (2001-2002) kapittel 1 hvor dette flere steder forutsettes, for eksempel at "[p]engeverdien lagres direkte på den elektroniske innretningen, og ikke på en konto." Vår usikkerhet har også vært begrunnet med at en annen forståelse kunne skape uklare grenser mot debiteringskort for belastning av en ordinær innskuddskonto. Vi leser imidlertid nå av punkt 8 i fortalen til det nye e-pengedirektivet at definisjonen også skal omfatte e-penger som er fjernlagret på en server og forvaltes av innehaveren av elektroniske penger via en spesifikk konto for elektroniske penger. Vi reiser spørsmål om dette ikke bør tydeliggjøres også i den nye lovteksten.

Vi har videre merket oss at et betalingsforetak, jf finansieringsvirksomhetsloven § 4b-2, etter forslaget til § 4c-1 ikke kan utstede e-penger. Dette samsvarer med direktivet, se artikkel 1, og med gjeldende norske lov, se betalingsvirksomhetsforskriften (forskrift 1. juli 2010 nr 1049) § 3 første ledd. Vi støtter dette.

Til finansieringsvirksomhetsloven § 4c-2:

Tillatelsen til å "drive" virksomhet som e-pengeforetak omfatter, for uten å "utstede" e-penger, etter forslaget § 4c-2 bokstav a) også å utføre en, flere eller alle former for betalingsoverføringer og andre betalingstjenester som omfattes av finansavtaleloven § 11 første ledd. Dette oppfatter vi som et forslag om en utvidelse av virksomheten for e-pengeforetakene i forhold til dagen lovgivning, se dagens e-pengeforetakslov § 1-3. Så vidt vi kan se, samsvarer imidlertid den foreslåtte utvidelsen med direktivets artikkel 6 nr 1 bokstav a). Vi legger likevel til grunn at det ikke skal være noen automatikk i at en konsesjon som e-

pengeforetak gir rett til å utføre alle de tjenester som beskrives i finansavtaleloven § 11. Konesjoner gis på grunnlag av dokumentasjon om at lovsatte vilkår er oppfylt, og praksisen må derfor være at både i søknaden fra foretaket og i den gitte konesjonen skal retten til å tilby også andre betalingstjenester enn utstedelse av e-penger være tydelig angitt og vel begrunnet.

Endringsforslag som mangler:

Vi ser at Finanstilsynet ikke har foreslått at e-pengeforetak føres opp på listen over selskapstyper som kan inngå i finanskonsern, jfr. finansieringsvirksomhetsloven § 2a-6 første ledd. Ved gjennomføringen av betalingstjenestedirektivet i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 4b, ble det til § 2a-6 tilføyd en ny bokstav e) slik at det ikke skulle være tvil om at betalingsforetak kan inngå i et finanskonsern. Etter vår mening bør § 2a-6 første ledd endres slik at også e-pengeforetak plasseres på denne listen over konsernselskaper.

Med vennlig hilsen
for Finansnæringens Fellesorganisasjon

Gunnar Harstad
advokat